

مننژیت چیست؟

اطراف مغز و نخاع توسط یک لایه به نام مننژ پوشانده شده است به التهاب این لایه مننژیت گفته می شود علل مننژیت عبارتند از باکتری ها، ویروس ها و عوامل غیر عفونی. مننژیت ویروسی شایع ترین و کم خطرترین نوع مننژیت است. مننژیت ویروسی به آسانی بهبود می یابد و عوارض جدی به جا نمی گذارد اما مننژیت باکتریایی خطرناک می باشد و معمولا بیماران دچار عوارض جدی مغزی می شوند. مننژیت ویروسی در کودکان زیر ۱۵ سال و مننژیت باکتریایی در نوزادان و شیر خواران زیر ۲ ماه بیشتر دیده می شود.

علائم:

علائم در نوزادان معمولا مبهم است و ممکن است با بیماری های دیگر اشتباه شود، در واقع در این گروه تشخیص علائم مشکل می باشد به طور کلی علائم در نوزادان عبارتند از:

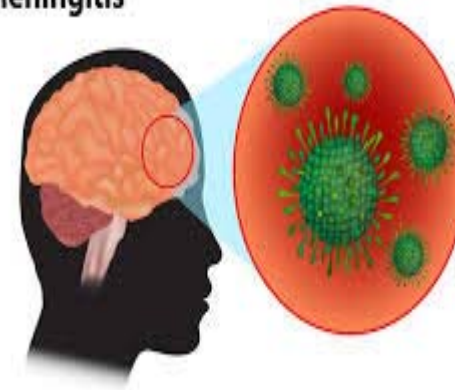
تب، سر درد، تحریک پذیری، تهوع و استفراغ، ترس از نور، درد مفاصل و عضلات، دل درد، گلو درد و بروز دانه های قرمز و زیر جلدی و سفتی گردن، کاهش سطح هوشیاری

خواب آلودگی، کما، تشنج.

تشخیص:

تشخیص هر چه سریعتر مننژیت بسیار مهم است و در پیش آگهی بیماری نقش بسیار مهمی دارد؛ در واقع بیمار باید هر چه سریع تر توسط پزشک معاینه گردد و درمان شروع شود. قطعی ترین راه تشخیص مننژیت و به ویژه تشخیص نوع آن، کشیدن مایع مغزی نخاعی (گرفتن آب کمر) و انجام آزمایش های مربوطه بخصوص کشت مایع مغزی نخاعی چند ساعت بعد مشخص می شود و اما جواب کشت چند روز بعد آماده می گردد و باید پی گیری شود.

Meningitis

درمان:

به محض بروز علائم باید به پزشک مراجعه شود. درمان بر اساس جواب آزمایش ساده تجزیه ساده مایع مغزی نخاعی انجام می شود اما جواب کشت نیز باید پی گیری شود و ممکن است بر اساس آن نوع آنتی بیوتیک تغییر کند. در صورتیکه تشخیص مننژیت ویروسی باشد به درمان خاصی نیاز نیست به استثنا ویروس هرپس که باید داروی ضد ویروس تزریق شود. هدف از درمان در مننژیت ویروسی تسکین علائمی مثل تب و سر درد می باشد که معمولا جهت رفع آن استامینوفن تجویز می شود اما در مننژیت باکتریایی باید درمان هر چه سریع تر با آنتی بیوتیک شروع شود همچنین در صورت بروز عوارض مثل تشنج و افزایش فشار مغز داروهای مربوطه تجویز می شوند.

عوارض مننژیت:

مننژیت ویروسی معمولا بدون عارضه خاتمه می یابد و تمام علائم در طول ۵ تا ۱۴ روز از بین می روند در بعضی افراد ممکن است احساس خستگی و سر درد تا مدتی طول بکشد اما مننژیت باکتریایی عوارض جدی ایجاد می کنند که عبارتند از:

مننژیت چیست؟

منبع: پروفر سودارث

تاریخ: ۱۴۰۲/۲/۲۲

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۵/۲/۲۲

ID: SH-PE-Pa/۵۸-۰۱-۰۲/۱۰

**خود مراقبتی بیماران مبتلا به مننژیت جهت پیشگیری
از مننژیت باید به نکات زیر توجه کنند:**

از بوسیدن دست دادن با مبتلایان خودداری کنید. در مواجهه با بیماران ماسک بزنید

در مورد مننژیت ویروسی باید بعد از تماس با کهنه شیر خواران دست ها به خوبی شسته شوند. زیرا ویروس از طریق مدفوع به دست ها و سپس به دهان منتقل می شود. مورد مننژیت باکتریایی باید فرد مبتلا تا حدود ۴۸ ساعت پس از شروع آنتی بیوتیک در اتاق جداگانه در بیمارستان بستری شود

افرادی که طحال خود را از دست داده اند باید هر ۵ سال واکسن مننژیت تزریق کنند.

ترشحات دهان و بینی این بیماران نیز عفونی هستند و به روش صحیح در کیسه زباله جداگانه دفع شود.

واحد آموزش به بیمار بیمارستان ساسان

آدرس: تهران - بلوار کشاورز - شماره ۴۳

تلفن: ۸۹-۸۸۹۶۵۱۷۰-۰۱ داخلی ۷۳۹

info@sasanhospital.com

آسیب جدی مغز و در نتیجه بروز

مشکلات ذهنی و اختلالات یاد گیری،

کوری، کاهش شنوایی و یا کری، هیدروسفال(افزایش حجم مایع مغزی نخاعی) و مرگ.

پیشگیری از مننژیت:

مننژیت ویروسی و باکتریایی از طریق تماس مستقیم با ترشحات تنفسی و حلق منتقل می شود. هر دو نوع مننژیت در افرادی که ضعف سیستم ایمنی دارند بیشتر دیده می شود. فقر بهداشت و هم چنین زندگی در مکان های شلوغ مثل خوابگاه ها خطر ابتلا را بیشتر می کند مننژیت باکتریایی در زمستان و اوایل بهار شایع تر است. در مننژیت باکتریایی بهترین راه پیش گیری واکسیناسیون در دوران شیر خواری است(این واکسن جزو برنامه واکسیناسیون در ایران می باشد).